

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างช้า ๆ แม้ว่าจะควบคุมโควิด-๑๙ ได้

- แม้ประเทศไทยจะประสบความสำเร็จในการควบคุมการระบาดของควบคุมโควิด-๑๙ แต่จีดีพีของประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะตกต่ำที่สุดในภูมิภาคในปี ๒๕๖๓ ปัจจัยสำคัญที่ฉุดรั้งเศรษฐกิจไทยคือ การชะงักงันของภาคการท่องเที่ยวและความต้องการยานยนต์ที่ตกต่ำ ประกอบกับความเสียหายใหม่ที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองภายในประเทศหลังจากการประท้วงเมื่อเร็ว ๆ นี้ ที่อาจยืดเยื้อและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย
- ล่าสุดประเทศไทยพบผู้ติดเชื้อควบคุมโควิด-๑๙ เพียงรายเดียวหลังจากไม่พบผู้ติดเชื้อที่เกิดจากภายในประเทศต่อเนื่องมา ๑๐๐ วัน โดยเป็นนักท่องเที่ยวที่ได้รับการยืนยันว่าติดเชื้อ แม้จะมีการติดตามผู้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อรายนี้ แต่ก็ไม่พบว่ามีกรณีแพร่เชื้อไปยังผู้อื่น ส่วนนักฟุตบอลที่ตรวจพบเชื้อโควิด-๑๙ หลังจากกักตัว ๑๔ วัน ในสถานที่รัฐจัดให้ แต่ก็ยังไม่พบว่ามีกรณีแพร่เชื้อไปยังผู้อื่น โดยรวมแล้วมีผู้ติดเชื้อโควิด-๑๙ มีผู้ติดเชื้อยืนยันสะสมในประเทศไทยเพียง ๓,๔๙๐ ราย มีผู้เสียชีวิตสะสม ๕๘ ราย (ณ ๑๖ ก.ย. ๒๕๖๓) (Cr. กรมควบคุมโรค) ความสำเร็จของประเทศไทยในการควบคุมโควิด-๑๙ นี้ทำให้เห็นว่าชีวิตประจำวันเริ่มกลับสู่สภาวะปกติแล้ว (ดูแผนภูมิที่ ๑)
- ความสำเร็จของประเทศไทยในการควบคุมโควิด-๑๙ นั้น เกิดขึ้นจากนโยบายควบคุมชายแดนที่เข้มงวดซึ่งทำให้ชาวต่างชาติเข้ามาได้ยากมาก ตั้งแต่ปลายเดือนมีนาคม จำนวนผู้โดยสารระหว่างประเทศลดลงเหลือศูนย์อย่างมีประสิทธิภาพและไม่มีเครื่องบ่งชี้ว่าจะมีผู้ติดเชื้อเพิ่ม (ดูแผนภูมิที่ ๒) อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ได้ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวอย่างรุนแรงโดยการท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้สำคัญของประเทศซึ่งก่อนเกิดวิกฤตสร้างรายได้ราวร้อยละ ๑๐ ของ GDP
- เมื่อต้นเดือนกันยายน ๒๕๖๓ รัฐบาลไทยระบุว่าไม่น่าจะสามารถอนุญาตให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาประเทศไทยได้จนถึงต้นปีหน้าเป็นอย่างเร็วที่สุด จากความสำเร็จของประเทศไทยในการควบคุมการระบาดของโควิด-๑๙ แต่การฟื้นตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มฟื้นตัวในบางส่วน
- ในขณะที่การท่องเที่ยวยังคงตกอยู่ในภาวะที่ยากลำบาก ข้อมูลล่าสุดแสดงให้เห็นว่าภาคอุตสาหกรรมที่เน้นการส่งออกกำลังได้รับผลกระทบอย่างหนักเช่นกัน ในเดือนพฤษภาคมการผลิตภาคอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ ๑๕ (y-o-y) (ดูแผนภูมิที่ ๓) ซึ่งไทยได้รับผลกระทบมากกว่าประเทศอื่น ๆ ในเอเชีย เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้บริโภคเวียดนามกลับมีความต้องการอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจนสะท้อนถึง new normal ที่ต้องพึ่งค้าออนไลน์และการใช้ชีวิตในบ้านมากขึ้น
- ปัจจัยหลักที่อยู่เบื้องหลังการตกต่ำของอุตสาหกรรมไทย คือการตกต่ำของภาคยานยนต์ซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ ๑๒ ของการส่งออกสินค้า ปัจจุบันการผลิตรถยนต์ลดลงร้อยละ ๕๓ จากปีที่แล้ว (ดูแผนภูมิที่ ๔) แม้ว่าจะปรับตัวดีขึ้นจากการตกต่ำถึงร้อยละ ๘๑ (y-o-y) ในเดือนเมษายน แต่แนวโน้มของอุปสงค์ทั่วโลกที่ไม่ดีนัก หมายถึงยอดขายรถยนต์ทั่วโลกมีแนวโน้มที่จะยังคงต่ำกว่าระดับก่อนวิกฤติโควิดจนถึงสิ้นปี ๒๕๖๕ เป็นอย่างน้อย ทั้งนี้เกาหลีและไทยเป็นประเทศที่มีความต้องการยานยนต์ลดลงมากที่สุดอันดับต้น ๆ ในภูมิภาค (ดูแผนภูมิ ๕)
- ความไม่แน่นอนทางการเมืองเป็นปัจจัยที่สำคัญ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของประเทศไทยลาออกอย่างกะทันหันด้วยเหตุสุขภาพ แม้ว่าไม่น่าจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในเชิงนโยบาย แต่ก็อาจต้องใช้ความพยายามในการผลักดันให้เกิดการใช้จ่ายภาครัฐที่เพิ่มขึ้นตามแผน แม้ว่ารัฐบาลจะเปิดเผยมาตรการกระตุ้นและสนับสนุนมูลค่าการร้อยละ ๑๐ ของ GDP แต่ความล่าช้าในการใช้จ่ายเงินทำให้การใช้จ่ายของรัฐบาลเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๑.๔ (y-o-y) ในไตรมาสที่สอง

- ความไม่สงบและความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นอีกครั้งเป็นอีกประเด็นที่น่ากังวลหลังจากการชุมนุมเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๖๓ แล้วในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ นักเรียนกำลังเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ การประท้วงครั้งใหญ่ครั้งต่อไปมีขึ้นในช่วงกลางเดือนกันยายน ความเสี่ยงที่สำคัญคือการกลับมาของการประท้วงที่รุนแรงซึ่งเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๕๓ ถึง ๒๕๕๗ คาดว่าการประท้วงเหล่านี้จะทำให้ GDP ลดลงประมาณร้อยละ ๐.๗ (Cr. Capital Economics) ถึงแม้ผลกระทบนี้จะไม่ทำให้การท่องเที่ยวลดลงอีกเพราะจำนวนนักท่องเที่ยวลดลงแล้วเนื่องจากโควิด-๑๙ แต่ความเชื่อมั่นทางธุรกิจและผู้บริโภคยังคงได้รับผลกระทบ
- แม้ว่ารัฐบาลยังคงรักษาความสงบไว้ได้ แต่การประท้วงก็เป็นเครื่องเตือนใจว่าประเทศไทยยังคงมีช่องว่างระหว่างชนชั้นนำในเมืองที่มีศูนย์กลางอยู่ในกรุงเทพฯ และประชากรในชนบทที่ยากจนกว่า แม้ว่าวิกฤตในปัจจุบันจะสิ้นสุดลง แต่ความไม่แน่นอนทางการเมืองก็ยังคงส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ นักลงทุนภาคเอกชนจะลังเลที่จะลงทุนในสภาพแวดล้อมเช่นนี้ สัดส่วนการลงทุนต่อ GDP ลดลงเกือบร้อยละ ๔ นับตั้งแต่รัฐประหาร ๒๕๕๙ ซึ่งมากกว่าประเทศอื่น ๆ ในเอเชีย (ดูแผนภูมิที่ ๖) การลงทุนที่ลดลงจะลดกำลังการผลิตในอนาคตของเศรษฐกิจ
- คาดว่าภาพรวมเศรษฐกิจในปีนี้จะหดตัว ๙% ซึ่งเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจแนวโน้มระยะกลางของไทย จนกว่าภาพทางการเมืองจะชัดเจนขึ้น

Chart ๑: Capital Economics Mobility Trackers (% difference from baseline)

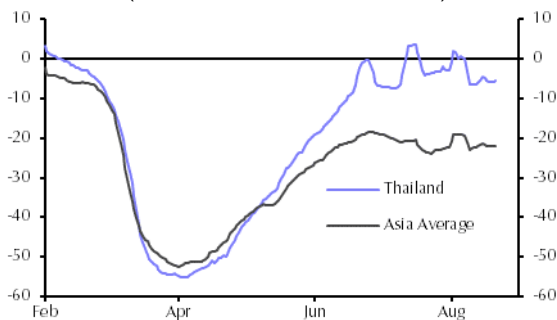

Chart ๒: Bangkok Airport International Arrivals ('๐๐๐s)

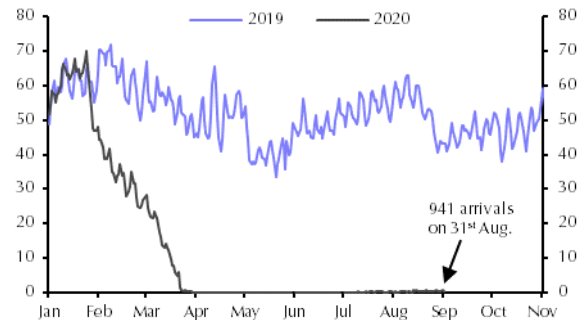

Chart ๓: Industrial Production (% y/y, latest)

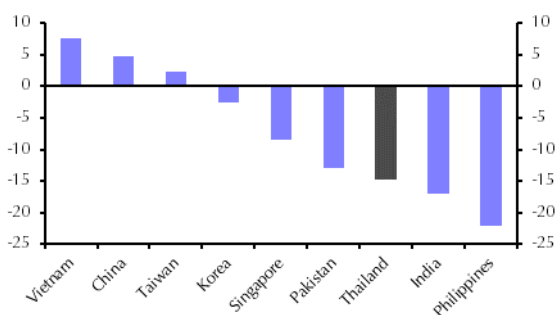

Chart ๔: Thailand Vehicle Production (THB, % y/y)

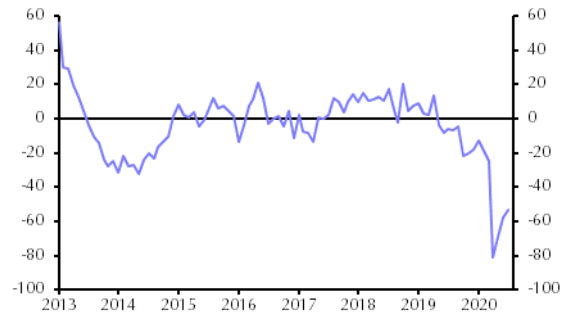

Chart ๕: Vehicle & Auto Components Exports (๒๐๑๕)

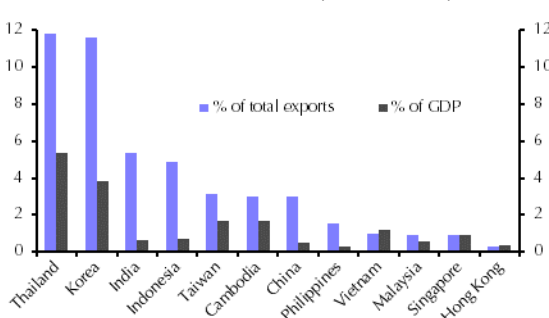
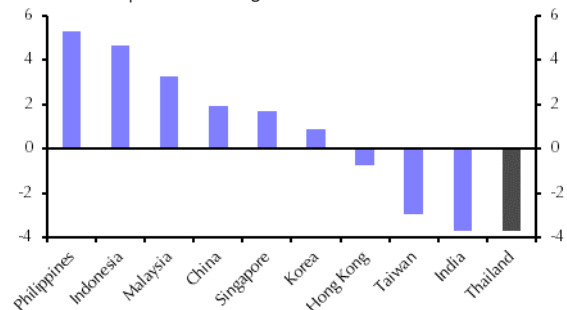

Chart ๖: Investment's Share of GDP (%-point change, ๒๐๐๖-latest)

ที่มา: Refinitiv, Capital Economics, Google, Intracen, Thai Airport Authority, Korea Customs Service